

Epistola gratulatoria.

Hippocratis L. de Arte: At verò verborum inhonestorum arte ad ea quæ ab aliis inventa sunt confundenda promptum esse, nihil quidem corrigendo: eorum verò qui aliquid sciunt, inventa apud ignaros calumniando, non sanè scientia votum aut opus esse videtur, sed proditio magis naturæ suæ, aut ignorantia artis, solis enim artis ignaris hoc ipsum factum venit, qui contentiosè quidem gestiunt ac conantur, nequaquam verò possunt molitiei sufficere, ad hoc ut aliorum opera, quæ quidem recta sunt, reprehendant.

Epistola gratulatoria.

Laboriosissimum Medicinæ studium esse, querela fuit inter tyrones non modo Artis hujus præstantissimæ longè lateque diffusa, sed apud exercitatos etiam & veteranos ferè quotidiana, & tamen pauci extiterunt, qui molestias illas alleviare & faciliorem ad divinam hanc scientiam monstrare noverint aditum. Non negamus quidem, magnum esse numerum Auctorum, qui ad erudiendos ignaros etiam ingentibus aliquando voluminibus inscriptas ediderint Institutiones, sed tantum abest, ut labores eorum imminerent, & clara certa que formaverint principia, quin potius labores laboribus accumulârent, & obscurum reddiderint obscurius. Ea propter minimè est mirandum, quod ex Celsi effato Medicina aliorum sit orta, addo ego & exercitata, salute, aliorum interitu; cum enim per varia experimenta remediiorum vires adhuc fuerint indagandæ, nec corporum ægrotorum constitutiones satis essent manifestæ, sæpius contigit, ut per medentis ignorantiam ea exhibita sint medicamenta, quæ expulsiis aut absumptis salibus volatilibus succos antè fluidos incrasarunt, & hos & illos obstruxerunt canales & canaliculos, sicque motum circularem, quem veterum plerimi penitus ignorasse videntur, inhibuerunt, unde morbus in ipsam transit mortem. Stupendo deinde malum illum intuentes eventum, nec veram scientes causam, cui infortunium illud fuerit adscribendum, varias finxerunt facultates, cuius penè membro & visceri inhabitantes, quarum robore sanitas brevi fuerit sequuta, irritatione morbi vehementes excitati, aut debilitate vita succubuerit. In tenebris hisce simul magna illa coluerunt idola, Naturam & Crisin, quibus à vero Numine turpiter secedendo tantam tribuerunt intelligentiam, ut non sine panico sæpe terrore intentis quasi ocalis ad eas respexerint, quali prudentiâ bonum seligerent à malo, & hoc rejecto, illo retento, victores fierent morborum; vel à copia materiæ malignæ morbosæ devictæ & suppressæ hosti suo cederent, & vitæ filum permittere cogentur abrumpi. Quis non hinc facile perspiciat, à cæcis istis ductoribus seductos fuisse omnes eorundem sequaces, ne debite erudiri potuissent magistris ejusmodi usus rerum veritatis ignaris. Sed æterna Veritas mendacia non tolerans radiis suis quorundam mentes ita illuminavit, ut falsum à vero discernere valuerint, quo lumine discrimen illud maximum inter mentem & corpus fuit reiectum, cujus, tanquam machinæ artificiosissimæ, partium numerus, figura, magnitudo, situs & motus, absque ullâ animâ fictitiâ & inferioribus ejus potestatibus, secundum re-

Epistola gratulatoria.

gulas mechanicas, in œconomia animali omnia absolvunt opera, tum in statu sano, tum morbofo summam sæpe merentia admirationem.

Firmiore hæc talo nitentia principia qui sequuntur, feliciter in theoria & praxi Medicâ procedunt & propterea rejectis incertis illis & obscuris seriò observantur ab iis, qui in votis habent, ut & sibi & proximo suo mens sana sit in corpore sano. Hæc quoque causa est, quod Tua, Vir Celeberrime, Fundamenta Medicinæ ad mentem Neotericorum ante sexennium primùm publici juris facta & non ita pridem in Belgio recusa adeò avidè fuerint arrepta, & summâ diligentia ab iis lectitata, qui discernere potuerunt, quid nucleus cortice distet. Quamvis autem opere isto ingenii Tui filios artis Tibi satis reddideris obstrictos, studio tamen publico inserviendi indies magis accessus, nunc Medicinæ rationalis Institutiones exhibere Tibi lubuit, in quibus certè nihil desiderari potest, quod ad fundamenta artis nostræ illustrissimæ pernoscenda manu ducere potest felici, omnia enim tam clarè & distinctè in iis sunt propofita, ut veræ philosophiæ præceptis imbutis ad interiora artis facilem sternere valeant viam, nec unquam aberraturos esse à verâ semitâ eos promitterem, qui libro hoc tanquam ductore fruuntur.

Magno videmus luctu etiamnum obductas esse saniori philosophiæ & Medicinæ deditos ob insperatum illum *D. Cranii*, olim Professoris Lugdunensis Celeberrimi, postmodum Consiliiarii & Archiatri Potentissimi Electoris Brandenburgici, ad sedes beatiores secessum, metuentes, ne morte Herois hujus Ars nostra in progressu & splendore suo magnam patiatur eclipsin; sed modum habebunt sic mœrori, intuentes Te, Vir Ingeniosissime, tanquam sidus in sapientum firmamento splendidissimum optimæ sequendo Philosophiæ regulas, divinæ mentis Tux radiis quicquid in scientiâ Medicâ uni vel alteri nondum satis detectum, aut adhuc obscurum videtur, illuminaturum, & tantum ubique vera desideranti præstiturum esse juvamen, ut damnum superius scœnore præfenti facile perspiciunt refarciendum. Hoc solum nobis seriò incumbet omnibus, ut rerum cunctarum Arbitrum & sospitatorem æternum intimis sollicitemus precibus, dignetur summa sua Majestas ad miltorum solamen, mendaciorum extirpationem, veritatis promotionem, ringentibus licet adversariis, corporis & ingenii Tui Vires ad ingentem adhuc annorum numerum corroboratas prolongare, quo divinæ suæ augendæ gloriæ Magnam Academiæ vestræ floreas ornamentum. Hoc animitus vovet

Cassellæ in museo meo 20. die Aprilis 1688.

JOHANNES DOLÆUS, Med.
D. Consiliiarius ac Archiater Sereniss.
Principis Hasso - Cassellani, S. R. I.
Curios. Collega d. Andromachus.